

Република Србија
Прекршајни апелациони суд
Одељење у Нишу
II-203 Прж. 19593/24
Дана: 28.08.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд у Београду, Одељење у Нишу, у већу састављеном од судија Предрага Димитријевића, председника већа, Вере Цвјетковић и Марије Џомбић, чланова већа, а у присуству судијског помоћника Иване Калабе, као записничара, одлучујући по жалби браниоца окривљеног АА из ..., адвоката Марка Д. Јовановић из ... изјављеној на пресуду Прекршајног суда у Прокупљу, 5 Пр.бр. 1750/24 од 08.08.2024. године у прекршајном поступку против окривљеног због прекршаја из чл.330 ст.1 тач.1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, (ЗОБС), а на основу одредаба чл.100 ст.3, чл.102 ст.2, чл.155, чл.269 и чл.270 Закона о прекршајима (ЗОП) („Сл.гласник РС“, бр.65/13,13/16,98/16,91/19), на нејавној седници већа одржаној дана 28.08.2024. године донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ жалба браниоца окривљеног АА из ..., адвоката Марка Д. Јовановић из ... и ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Прекршајног суда у Прокупљу, 5 Пр.бр. 1750/24 од 08.08.2024. године тако што се окривљени ОСЛОБАЂА ОДГОВОРНОСТИ за прекршај из чл.330 ст.1 тач.1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима на основу одредбе чл.250 ст.1 тач.3 ЗОП, да је дана 07.08.2024. године у 21,02 часова у ... у ул. ... управљао путничким возилом марке "Audi" рег. ознака ... и у току контроле утврђено да је управљао наведеним возилом, а да нема издату возачку дозволу након одузимања исте због несавесног и непрописног начина управљања возилом, која му је одузета по решењу бр. 222-1-16/24 од 11.06.2024. године Одсека за управне послове Прокупље, јер није доказано да је окривљени учинио прекршај за који је против њега поднет захтев за покретање прекршајног поступка.

Трошкови поступка падају на терет првостепеног суда на основу одредбе чл.141 ст.2 ЗОП.

Образложење

Побијаном одлуком окривљени АА из ... оглашен је одговорним због прекршаја из чл.330 ст.1 тач.1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, изречена му је кумулативна заштитна мера забране управљања моторним возилом "В" категорије на територији Р. Србије у трајању од 8 месеци, а обавезан је и на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 2.000,00 динара.

Против наведене одлуке благовремену жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА из Прокупља - адвокат Марко Д. Јовановић из .. због основа из одредаба чл.263 ЗОП, истичући одредбу чл.264 ст.2 тач.3 ЗОП, јер на основу спроведеног доказног поступка произилази другачији закључак у вези постојања услова за одузимање возачке дозволе од потребних 18 казnenих поена. Напомиње да је окривљени водио управни поступак у којем је указивао на застарелост 4 казнена поена, изречених пресудом Прекршајног суда у Лесковцу, Пр. 2089/22 од 09.06.2022. године, односно који су застарели дана 09.06.2024. године, а застарели су пре доношења решења у управном поступку бр. 222-1-16/24 од 11.06.2024. године Одсека за управне послове Прокупље. Дакле, у тренутку доношења овог решења окривљени није имао 18 казnenих поена, па се нису стекли услови за одузимање возачке дозволе, а самим тим не може ни постојати прекршај из чл.330 ст.1 тач.1 ЗОБС. Ово тим пре што у том решењу органа управе и није наведено време за које се узима возачка дозвола. Због тога је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, па предлаже да се предмет врати на поновно одлучивање или да се окривљени ослободи одговорности, а трошкове тражи према датом трошковнику.

Ценећи наводе у жалби, побијаној пресуди и разматрајући остале списе предмета, Прекршајни апелациони суд налази да је жалба основана, јер је ожалбена пресуда захваћена битном повредом одредбе прекршајног поступка из чл.264 ст.2 тач.3 ЗОП, а као последица неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права на штету окривљеног, сходно одредби чл.265 ст.1 тач.4 ЗОП.

Основано се у жалби указује на напред наведену битну повреду поступка и погрешно утврђено чињенично стање, те погрешне примене материјалног права, на коју овај суд пази и по службеној дужности у смислу одредбе чл.272 ст.1 тач.2 ЗОП, а имајући у виду стање у спису предмета, као и правну природу прекршајног дела.

Наиме, одлучна чињеница за постојање инкриминације ове прекршајне ствари је да је неспорно постојање 18 казnenих поена против окривљеног и да је то утврђено одређеним управним актом надлежног државног органа. Ова два кумулативна услова нису се стекла критичном приликом, а без обзира што у спису предмета постоји коначно и правноснажно решење надлежног органа МУП РС бр. 222-1-16/24 од 11.06.2024. године, односно Одсека за управне послове Прокупље. Другим речима, у прекршајном поступку судови поступају самостално у погледу решавања претходног правног питања, сходно одредби чл.17 ст.3 ЗКП. Дакле, у овом поступку суд приликом одлучивања о постојању прекршајног дела и прекршајне одговорности није везан раније донетом одлуком о том питању другог државног органа, јер суд доноси одлуку на изведеним доказима у поступку на основу одредбе чл.246 ст.3 ЗОП. Управо је велики правни значај за окончање овог поступка да се на неспоран начин претходно утврди да ли је заиста окривљени критичном приликом управљао противно одредби чл.197 ст.3 тач.1 ЗОБС. С тим у вези треба имати у виду и одредбу чл.198 ст.3 ЗОБС, јер за валидност постојања казnenих поена важно је да претходно није истекао рок од 2 године од дана правноснажности одлуке о прекршају, којом су изречени предметни казnenи поени. Управо тих 4 казнена поена, а по пресуди Прекршајног суда у Лесковцу, 9 Пр.бр.2089/22 од 09.06.2022. године нису могли да произведу правно дејство у моменту доношења првостепеног решења МУП РС, ПУ Прокупље, Одсек за управне послове дана 11.06.2024. године. Дакле, у моменту доношења управног акта о одузимању возачке дозволе окривљеном по сили закона су већ требали бити брисани 4 казнена поена, изречених напред наведеном пресудом Прекршајног суда у Лесковцу, односно сходно одредби чл.198 ст.3 ЗОБС протекло је 2 године од правноснажности ове пресуде са даном 09.06.2024. године, а што даље значи да се нису стекли услови за доношење наведеног решења о одузимању возачке дозволе, јер брисањем тих 4 казнена поена није више постојао законски услов за одузимање возачке дозволе из одредбе чл.197 ст.3 тач.1 ЗОБС, јер окривљени није имао 18 казnenих поена.

Како прекршајно дело и прекршајна одговорност окривљеног зависи од решавања овог претходно правног питања, јер је законско обележје бића прекршаја из чл.330 ст.1 тач.1 ЗОБС управо управљање предметним возилом због одузете возачке дозволе услед постојања 18 казнених поена. На тај начин поступајући суд је погрешно утврдио чињенично стање, као и то да је погрешно применио материјално право на штету окривљеног у смислу одредаба чл.197 ст.3 тач.1 и чл.198 ст.3 ЗОБС, а сходном применом одредбе чл.17 ст.3 ЗКП.

Трошкови поступка падају на терет првостепеног суда на основу одредбе чл.141 ст.2 ЗОП.

Имајући напред изложено у виду донета је одлука као у изреци ове одлуке сходно одредби чл.274. ст.1 тач.2 ЗОП-а.

ПД/ИК

**Председник већа – судија
Предраг Димитријевић с.р.**

Тачност преписа одлуке оверава